

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. XVIII. Conversio Centurionis & aliorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49178)

fulminant, & contra me clamant, cœlum, terræ, DEUS, & super omnia, conscientia mea. Quid fecisti? Dicam tandem, sed priusquàm dicam, obtestor, & obsecro, fugite Angeli, fugite dæmones, fugite homines: ah! nulla sit quæ hanc meam detestandam, & perennibus lachrymis, ac æternis gemitibus deplorandam vocem repetat Echo. Dicam, sed cum rugitu leonis, cum ejulatu, singultu, planctu. Accipite funestam vocem impii parricidæ, ac dein æternum silebo, EGO INTER-FECI CHRISTVM DOMINI.

2. Reg. 1.
11.

§. XVIII.

Conversio Centurionis & aliorum.

POST cœli, terræque horrida illa portenta, aliud non minus sequitur admirandum; nam Centurio, & qui cum eo erant custodientes IESVM, viso terra motu, & his quæ fiebant, timuerunt valde, dicentes: Vere Filius DEI erat iste. Expendebant secum taciti insolentia cœli, terræque prodigia, quæ spectaverant, ac potissimum terræ motum. Non dubium, quin mons Calvariæ, & vicina huic Jerosolymæ civitas contremuerint. D. Anselmus testatur, lapidem, cui superposita erat crux Christi, disruptum tunc fuisse. D. Hieronymus asserit, superliminare templi, infinitæ magnitudinis fractum, atque divisum fuisse: itemque Angelos præsides auditos fuisse dicere: *Transeamus ex his sedibus.* Deinde videntes sepulchra disjectis terræ motu aut fissis marmoribus, quibus tegebantur, aperta: diffusionem petrarum, solis deliquium; Jesu patientiam, ac pietatem, denique moribundi vastum clamorem: his omnibus ritè expensis, *timuerunt valde*, ne ob scelus admissum in innoxium DEI Filium, immineret ipsis vindicta divina. Prætereà omnes,

Matt.
21. 34.

L. de
Pass.
Dom.
In cap.
27.
Matt.

omnes, qui ex morte venerant ad supplicii spectaculum, percutiebant pectora sua in signum pœnitentiæ; testante hoc Evangelista: *Et omnis turba eorum, qui simul aderant ad spectaculum istud, & videbant quæ fiebant, percutientes pectora sua, revertentur.* Hoc non est mirum, illos percussisse sua pectora, post tot commissa scelera, post tot visa in cœlo, & terra prodigia: plus miror me tot inuitatis naturæ portentis, non magis commoveri, cum hæc omnia propter mea scelera contigisse fide certissimâ credam. O cœlum! ô terra! ô creata omnia! Si authorem quæritis naturæ sic perturbatæ, præsto sum; in me fulmina & ignes, in me procellæ & undæ, in me cœlum & terra, in me elementa omnia conspirent: in me bestiarum furor, canum rabies, leonum rictus, tigridum ungues, urforum dentes, taurorum cornua, avium rostra, draconum linguæ armentur. & sæviant. Me, me, adsum, qui feci, in me convertite tela, & iras, & quidquid iræ horridum, inimicum, crudele, asperum, exitiale suggerunt. O dolores! qui usquam & unquam fuistis, in me irruite. En cor meum totum, & penitus vobis in prædam cedo. Dividite illud, discindite, discerpente, fodicate, laniate, urite, in fumum & cineres redigite; quia quem ego interfeci, *vere Filius DEI erat ipse.* Nam DEUS est charitas: in illo autem sive audias loquentis verba, sive inspicias cogitationes, aspicias opera, omnia singula, universa, nil spirant nisi charitatem, ita ut Paulus verè appellaverit *Charitatem nimiam, qua dilexit nos.* Sufficiebat pro salute totius mundi unicum suspirium; voluit subire crucis supplicium: Satiserat si stillasset è divinis oculis lachrymula; voluit quidquid fluebat per venas sanguinis, cum copia instar aquæ effundere. Sa-

Ephes.

2. 40

re. Satis erat pro nostra Redemptione movisse semel pedem; voluit currere per urbes, pagos, castella, regiones, per alta montium, per humilia vallium, per plana camporum. Satis erat pro omnium vita, apud Patrem unico perorasse verbo; voluit non tantum multa pro nobis loqui, sed & plurima pati, ac denique mori: Charitate nimiam dilexit nos. Vere ergo Filius DEI erat iste. DEUS Charitate nimiam dilexit hominem, homo vero crudelitate nimiam eum interfecit. Deberet ex doloris magnitudine propter tam detestandum facinus, totum corpus, uti terra contremiscere pectus, uti monumenta, aperiri; cor, uti petrae findi; imò uti velum Templi in medium scindi: sed qui charitate nimiam dilexit nos, putat hoc nimium: nil à nobis exigit pro tota illa, ac tam luctuosa tragœdiæ, quam exhibuimus, scena, pro tot illi inflatis vulneribus, pro exhausto sanguine, pro laceratis ejus membris, pro morte denique illata, nihil aliud cupit quam ut exemplo vel Publicani in Templo, vel Centurionis in monte percutias cum dolore pectus; percussio pectore, absolveris à crimine. Fateor, ô Jesu, hoc esse pectus, quod commisit scelus, propter quod tu à Patre percussus es; nam testatur Pater tuus: *Propter scelus populi mei percussi eum.* Hoc est illud pectus, in quo latet cor illud pravum, de quo exierunt cogitationes male, homicidia, adulteria, fornicationes &c. Hoc ergo pectus quanto possum maximo dolore percussio, ut possum aliquando in cœna illa tua magna cum dilecto tuo Discipulo, post sapius percussam pectus meum, recumbere super pectus tuum.

Isa. 33. 8.

Matt.

15. 19.